

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/49/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123205962
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2123205962.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v právnej veci žalobcu: Q. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N.. - D. A., zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., IČO: 47 232 471, Dvořákovo nábřežie 8A, Bratislava, proti žalovaným: 1. V.. J. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., C., 2. OL'ANO A PRIATELIA, IČO: 42 287 511, Zámocká 6873/14, Bratislava, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa z a m i e t a .

II. Žalovaným v 1. a 2. rade sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Dňa 31.07.2023 bol tunajšiemu súdu doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žalobca navrhoval, aby súd neodkladným opatrením prikázal žalovaným natrvalo odstrániť statusy alebo videá obsahujúce difamačné výroky zverejnené na sociálnej sieti Facebook, Instagram a/alebo YouTube, s uvedením adries, na ktorých sú statusy alebo videá dostupné.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil žalobca tým, že tunajší súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovaným zakázal rozširovať difamačné výroky o žalobcovi porušujúce prezumpciu nevinu a jeho osobnostné práva, vrátane nadväzujúcich hanlivých výrazov a prikázal im odstrániť tieto výroky z miesta ich šírenia, čiže prikázal im odstrániť videá alebo statusy (obsahujúce difamačné výroky) umiestnené na ich účtoch sociálnych sietí YouTube a Facebook. Dôvodom podania návrhu na nariadenie prvého neodkladného opatrenia bolo, že žalovaný v 1. rade opakovane bez existencie akéhokoľvek relevantného podkladu označoval žalobcu za páchatel'a najrôznejšej závažnej trestnej činnosti. Často napr. verejne uvádzal, že žalobca vytuneloval (alebo ukradol a pod.) stovky miliónov eur určených na liečbu chorých ľudí z verejného zdravotného poistenia, v dôsledku čoho zomrelo ročne 5.000 ľudí, zhoršil sa stav slovenského zdravotníctva, predĺžili sa čakacie lehoty na operácie, nebolo možné nakúpiť CT, postaviť nemocnice etc. V tejto súvislosti žalovaný v 1. rade nazýval žalobcu pejoratívnymi výrazmi (hajzel, súčasť prašivej bandy, mimoriadne nebezpečný človek, odporný a mnohé iné) a dokonca aj prirovnával dôsledky jeho údajnej trestnej činnosti k následkom holokaustu, hovoril o pijaviciach, parazitoch a aj inak používal mimoriadne difamačný slovník, čo napĺňalo znaky nenávisťného prejavu (tzv. „hate speech“), ako je tento definovaný judikatúrou ESĽP. Žalovaný v 2. rade tieto výroky ďalej šíril, čím zvyšoval ich publicitu, a tým pádom aj ujmu na osobnostných právach žalobcu. Tento návrh žalobca podáva z niekoľkých dôvodov, a to: a) potom, čo sa žalovaný v 1. rade dozvedel o nariadení prvého neodkladného opatrenia, verejne adresoval žalobcovi ďalšie (často ešte závažnejšie) difamačné výroky; b) dodatočne žalobca zistil, že niektoré difamačné výroky, ktoré tunajší súd nariadil odstrániť prvým neodkladným opatrením, sú šírené aj z iného miesta, než z ktorého bolo nariadené ich odstránenie; c) zároveň sa žalobca dožaduje aj odstránenia ďalších výrokov, ktoré boli vyslovené žalobcom ako poslancom v pléne Národnej rady SR, pričom ide o výroky, ktoré súd doteraz neposudzoval, hoci boli zverejnené už pred podaním návrhu na nariadenie prvého neodkladného opatrenia alebo bezprostredne po jeho podaní. Pokiaľ ide o nové výroky, žalobca uviedol, že hoci

formálne ide o nové výroky, v prevažnej miere žalovaný v 1. rade obsahovo opakoval tie, pre ktoré súd už nariadil prvé neodkladné opatrenie. Niektoré výroky však modifikoval, a to tak, aby bol ich difamačný dopad a ujma na právach žalobcu ešte intenzívnejšie. Ako žalobca uviedol už v návrhu na nariadenie prvého neodkladného opatrenia, žalovaný v 1. rade sa takýmito výrokmí snaží žalobcu v očiach širokej verejnosti doslova dehumanizovať. Jednoznačne ide o prejav naplňajúci charakteristické znaky šírenia nenávisti. Nejde o vedenie akejkoľvek opodstatnenej, vecnej diskusie na základe reálneho podkladu. Ide o šírenie nenávisti ako vystrihnuté z hororového filmu, kde je žalobca označený za zločinca, vraha nevinných detí, ktorý sa priživuje na ich krvi. Účelom vyjadrení žalovaného v 1. rade je skutočne presvedčiť poslucháčov, že žalobca zodpovedá za smrť ľudí a aj nenarodených detí, keďže jeho konanie údajne znížilo úroveň zdravotnej starostlivosti na Slovensku. Ďalej žalovaný v 1. rade na tlačovej besede žalobcu obvinil z toho, že nariadenie prvého neodkladného opatrenia si „evidentne vybavil.“ Vzhľadom na celkový kontext jeho výrokov je zrejmé, že hoci nepomenúva presne niektorý z trestných činov korupcie, ale „iba“ výrazové spojenie „si evidentne vybavil,“ hovorí o korupcii. Potom, čo obvinil žalobcu z „vzbavenia si“ prvého neodkladného opatrenia mu verejne odkázal, že ak si myslí, že mu to zavrie ústa, je na omyle. Napriek tomu, že v čase nových útokov žalovaný v 1. rade ešte presné znenie prvého neodkladného opatrenia nepoznal, minimálne už vedel, že aj súd považuje jeho správanie za protiprávne. Na uvedené však nedbal a pokračoval v difamačných výrokoch na adresu žalobcu a je zrejmé, že mu ujmu spôsoboval úmyselne. V inom výroku uvedenom počas tlačovej besedy spojil meno žalobcu s trestným činom vraždy novinára I.. Podľa relevantnej judikatúry sa má v sporoch o ochranu osobnosti postupovať tak, že netreba hodnotiť každý výrok izolovane, ale prejav ako celok. Je potrebné hodnotiť celkový dojem, ktorý prejav u bežného adresáta vyvoláva. Žalovaný v 1. rade aj na iných miestach uvádzal, že mu žalobca „nezavrie ústa“ a zároveň ho v desiatkach iných vyjadrení označuje za osobu, ktorá ukradla stovky miliónov eur určených na liečbu chorých ľudí. Obsah statusu teda presadzuje presne ten naratív, ktorý žalovaný v 1. rade používa v takmer každom verejnom vystúpení v súvislosti so žalobcom. Podľa najvyššieho súdu sa pritom nevyžaduje, aby bol adresát urážlivých prejavov identifikovaný celým menom. Stačí, ak verejnosť vzhľadom na všetky okolnosti dokáže identifikovať, o koho sa jedná. Argumentov, že je zrejmé, koho má žalovaný v 1. rade na mysli a že verejnosť to vie identifikovať je veľa, avšak najlepším dôkazom je, že to vyplýva z komentárov ľudí, ktoré sú pod statusom zverejnené. Spôsob vyjadrovania sa žalovaného v 1. rade na adresu žalobcu predstavuje najvyššiu mieru vulgarizácie verejnej diskusie. Z prejavov žalovaného v 1. rade je zrejmé, že sa rozhodol cielene poškodzovať meno žalobcu a doslova sleduje, ako mu spôsobí čo najväčšiu ujmu. Z formy a okolností týchto vyjadrení je evidentné, že účelom vyjadrení žalovaného v 1. rade je vyvolávať v očiach verejnosti voči žalobcovi odpor a nenávisť. Inak sa ani nedá vysvetliť, že dôsledky konania žalobcu prirovnáva k holokaustu, spája jeho meno s odporným činom vraždy, obviňuje ho zo smrti ľudí, nenarodených detí, uvádza, že mu ich krv steká po prstoch a na dokreslenie ho častuje názvami ako smrad, mafoško a mnohé iné. Uvedený výpočet nových difamačných zásahov žalovaného v 1. rade však nie je úplný. Celkovo napočítali 26 výrokov, v ktorých žalovaný v 1. rade po tom, čo sa dozvedel o prvom neodkladnom opatrení, kategoricky označuje žalobcu za páchatela trestnej činnosti. Pre lepšiu prehľadnosť textu ich žalobca necituje všetky; vymenúva ich v osobitnej prílohe, kde aj uvádza, akým spôsobom sú výroky šírené (teda čoho odstránenia sa žalobca domáha). Na internete sú zverejnené aj niektoré difamačné výroky (šírené prostredníctvom videí alebo statusov), ktoré žalobca napadol už v návrhu na nariadenie prvého neodkladného opatrenia. Nedopatrením si ale žalobca nevšimol (nakoľko výrokov bolo spolu až 86), že niektoré z nich sú šírené aj z iného miesta, než z toho, z ktorého žalobca tunajšiemu súdu navrhol ich odstránenie. Tunajší súd nášmu návrhu na nariadenia prvého neodkladného opatrenia vyhovel a odstránenie videí a statusov (obsahujúcich difamačné výroky) nariadil, ale samozrejme iba tých, o umiestnení ktorých na sociálnej sieti YouTube alebo Facebook vedel. Týmto návrhom sa žalobca domáha odstránenia týchto výrokov z tých miest, na ktoré sa prvé neodkladné opatrenie nedopatrením nevzťahuje. Žalobca podotýka, že tunajší súd sa v celom rozsahu stotožnil s návrhom na nariadenie prvého neodkladného opatrenia, a to aj nariadil. Podľa ústavnej judikatúry preto žalobca môže legitímne očakávať, že mu súd vyhovie aj v tomto prípade, nakoľko v skutkovo a právne porovnateľných veciach sa má rozhodovať rovnako. Týmto návrhom pritom súd žiada iba o to, aby došlo k nariadeniu odstránenia rovnakých videí a jedného rovnakého statusu, ktorých odstránenie už bolo raz tunajším súdom prikázané. Žalovaný v 1. rade aj v pléne NR SR označoval žalobcu za páchatela trestnej činnosti, čím porušoval prezumpciu neviny a jeho osobnostné práva. V čase, keď žalovaný v 1. rade výroky uvádzal (nešlo iba o jedno vystúpenie), bol v pozícii poslanca NR SR. Podľa relevantnej judikatúry platí, že hodnotenie určitého konania z hľadiska trestného práva - čiže de facto označovanie určitej osoby za páchatela trestnej činnosti - v žiadnom prípade nespadá do kompetencií člena vlády. Analogicky platí, že takúto činnosť nemá v náplni práce ani poslanec NR

SR. Inštitút poslaneckej imunity slúži na to, aby poslanec mohol bez strachu z prípadných konzekvencií vykonávať svoju prácu, a nie na to, aby mohol beztrestne tým najhorším spôsobom očierňovať iné osoby a spôsobovať ujmu na ich právach. Z uvedeného dôvodu sa návrh vzťahuje aj na výroky, ktoré žalovaný v 1. rade predniesol v NR SR. Nepodložené výroky o trestnej činnosti porušujú právo žalobcu na prezumpciu nevinu. Žalovaný v 1. rade na verejnosti vystupuje tak, akoby žalobcovi právo na prezumpciu nevinu nepatrilo a akoby ho mohol označovať za páchatela tej najzávažnejšej trestnej činnosti on sám (preberajúc funkciu trestného súdu). Podľa judikatúry najvyššieho súdu v sporoch o ochranu osobnosti platí, že ak dotknutá osoba napadnuté výroky poprie, je na ich autorovi, aby preukázal ich pravdivosť. Žalobca samozrejme popiera, že by spáchal akúkoľvek trestnú činnosť. Napr. tvrdenia, podľa ktorých žalobca osobne spôsobil zhoršenie zdravotnej starostlivosti na Slovensku, smrť tisícov ľudí ročne, smrť nenarodených detí a pod., sú pre každého, kto pozná systém fungovania úhrad plnení za zdravotné úkony až absurdné. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu platí, že výroky o trestnej činnosti určitej osoby, ktoré nie sú podložené právoplatným odsudzujúcim rozsudkom, zasahujú do jej osobnostných práv. Existuje množstvo okolností, ktoré zvyšujú intenzitu zásahu do osobnostných práv žalobcu. Žalovaný v 1. rade ako vrcholový politik a verejný činiteľ nesie zvýšenú zodpovednosť za overovanie pravdivosti svojich výrokov a musí dať obzvlášť veľký pozor na to, aby vo svojich prejavoch použil také slová, ktorými neporuší princíp prezumpcie nevinu. Je priťažujúcou okolnosťou aj to, že žalovaný v 1. rade porušuje osobnostné práva žalobcu úmyselne. Výslovne uviedol, že prvé neodkladné opatrenie nebude rešpektovať, ak podľa jeho názoru nepôjde o rozhodnutie vydané vo verejnom záujme. Je priťažujúcou okolnosťou aj to, že žalovaný v 1. rade porušuje práva žalobcu zo zistného dôvodu. Svojimi tvrdeniami sleduje to, aby v očiach verejnosti vytvoril zo žalobcu „nepriateľa“, ktorý je okrem iného zodpovedný za zlý stav slovenského zdravotníctva (ide o známu taktiku politického marketingu, tzv. scapegoating, čiže hľadanie „obetného baránka“). Pri očierňovaní žalobcu postupuje systematicky a sleduje politické ciele. Výroky mali mimoriadne širokú publicitu. Boli zverejnené v celoštátnej televízii, ako aj v množstve internetových príspevkov, ktoré preukázateľne videli desaťtisíce ľudí. Podľa ustálenej judikatúry najvyššieho súdu platí, že ak výroky nerešpektujúce prezumpciu nevinu dosiahli širokú publicitu, ide o taký typ zásahu, pri ktorom nie je ani potrebné preukazovať, že došlo k zníženiu vážnosti a dôstojnosti poškodeného v značnej miere (tak, ako to má na mysli § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Takýto následok sa vzhľadom na intenzitu zásahu prezumuje. V prípade žalobcu sa jedná o celkovo 60 nových (doposiaľ nenapadnutých) výrokov a o celkovo 41 už raz v prvom neodkladnom opatrení súdom posúdených výrokov, ktorých odstránenia sa dožaduje. Priťažujúcou okolnosťou je aj to, že žalovaný v 1. rade neoznačuje žalobcu za páchatela akejkoľvek trestnej činnosti, ale z hľadiska jej dôsledkov tej najzávažnejšej. Výroky žalovaného v 1. rade vykazujú všetky znaky tzv. nenávisného prejavu (hate speech), keďže: sú prednášané v mimoriadne napätom spoločenskom prostredí vyvolanom okrem iného zlým stavom slovenského zdravotníctva; môžu byť chápané ako podnecovanie k nenávisti (žalovaný v 1. rade v nich často žalobcu označuje za hlavného vinníka zlého stavu slovenského zdravotníctva, resp. slovenskej spoločnosti ako takej (žalobca je údajne súčasťou mafie, voči ktorej je potrebné bojovať) a navyše používa mimoriadne nenávisný slovník, keď žalobcu označuje za „smrada“ alebo „parazita“ či „píjavicu,“, prípadne za zločinca, ktorý sa priživuje na krvi nevinných nenarodených detí a snaha o vyvolanie nenávisti je zrejmá aj z jeho reči tela, intonácie hlasu či nenávisných grimás a gestikulácie); výroky boli spôsobilé vyvolať reálny škodlivý následok, teda skutočnú nenávisť verejnosti voči žalobcovi (potvrdzujú to mnohé komentáre na sociálnych sieťach, ktoré sú okrem iného adresované aj jeho rodine). Žalobca je presvedčený, že došlo k spoľahlivému preukázaniu zásahu do jeho osobnostných práv, teda k splneniu jednej z podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca podotýka, že podľa ustálenej judikatúry by na nariadenie neodkladného opatrenia postačovalo aj osvedčenie tejto skutočnosti. Tunajší súd už neodkladným opatrením žalovaným uložil, aby sa zdržali rozširovania difamačných výrokov a prikázal im odstrániť napadnuté internetové príspevky; uvedeného sa preto už žalobca týmto návrhom nedomáha. Na internete sú však dostupné príspevky (videá, statusy) s novými a doposiaľ nenapadnutými difamačnými výroky, ako aj príspevky s už napadnutými výroky, o ktorých odstránenie žalobca v návrhu na nariadenie prvého neodkladného opatrenia doteraz nežiadal. Týmto návrhom sa domáha odstránenia spomenutých príspevkov. Videá zverejnené na sociálnych sieťach sa z technického hľadiska nedajú editovať, a preto požaduje žalobca ich celkové odstránenie. Mnohé príspevky s difamačnými výroky žalovaného v 1. rade sú pritom zverejnené na platformách (sociálnych sieťach) žalovaného v 2. rade. Ak teda žalobca chce dosiahnuť reálnu, účinnú a efektívnu ochranu jeho práv, súd by mal žalovanému v 2. rade prikázať, aby ich odstránil. Uloženie takejto povinnosti zodpovedá aj ustálenej judikatúre, podľa ktorej je za zásah do osobnostných práv popri žalovanom v 1. rade zodpovedný aj žalovaný v 2. rade, ktorý difamačné výroky ďalej šíri, čím výrazne zvyšuje ich publicitu a škodlivý účinok. Žalobca ďalej uviedol, že je splnená aj druhá podmienka na nariadenie neodkladného

opatrenia, ktorou je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov. Podľa autorského komentára k CSP je takáto potreba daná najmä vtedy, ak „navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k ohrozovaniu alebo porušovaniu jeho práv a oprávnených záujmov.“ Táto podmienka je splnená aj v prípade žalobcu. Na internete sú zverejnené príspevky, ktoré žalovaní nie sú podľa znenia výrokov prvého neodkladného opatrenia povinní odstrániť. Tieto príspevky obsahujú difamačné výroky, ktoré sú spôsobilé značne rozširovať ujmu na právach žalobcu podľa toho, koľko budú mať sledovateľov. Tento počet každým dňom narastá. Tunajší súd by mal zakročiť a bezodkladne upraviť pomery tak, že neodkladným opatrením žalovaným prikáže tieto príspevky odstrániť, čím zabráni ďalšiemu rozširovaniu ujmy na právach žalobcu. Len pre úplnosť žalobca uvádza, že účel sledovaný navrhovaným neodkladným opatrením nie je možné dosiahnuť nariadením zabezpečovacieho opatrenia. Žalobca ďalej uviedol, že má za to, že súd ani nemá, pokiaľ bude rešpektovať názory najvyšších súdnych autorít, bežnú súdnu prax a aj svoje vlastné rozhodnutie (prvé neodkladné opatrenie), inú možnosť, ako dočasne upraviť pomery a poskytnúť tak žalobcovi dočasnú ochranu. Žalobca ďalej uviedol petít navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorým by súd prikázal žalovaným natrvalo odstrániť 35 statusov alebo videí obsahujúcich difamačné výroky, zverejnených na sociálnej sieti Facebook, Instagram a/alebo YouTube, s uvedením adries, na ktorých sú statusy alebo videá dostupné.

3. K návrhu žalobca priložil komentáre na sociálnej sieti Facebook (č.l. 16-17), zoznam nových difamačných výrokov (č.l. 18-22), statusy na sociálnej sieti Facebook (č.l. 23-26), zoznam príspevkov zverejnených aj na inom mieste, ako bolo nariadené ich odstránenie (č.l. 27-33), status na sociálnej sieti Facebook (č.l. 34), zoznam výrokov prednesených v pléne NRSR (č.l. 35-37), Výzvu na upustenie od zásahov do osobnostných práv a výzvu na ospravedlnenie zo dňa 01.06.2023 (č.l. 38-44), doručenkú (č.l. 44), e-mail zo dňa 05.06.2023 (č.l. 45), rozsudok OS Košice - okolie sp.zn. 12C/30/2019 zo dňa 17.06.2022 (č.l. 53-65), rozsudok KS v Košiciach sp.zn. 6Co/2/2023 zo dňa 18.04.2023 (č.l. 66-79), komentáre na sociálnej sieti Facebook (č.l. 80-84), uznesenie KS v Bratislave sp.zn. 5Co/95/2022 zo dňa 21.07.2022 (č.l. 85-93), uznesenie OS Trnava č.k. 27C/34/2023-112 zo dňa 12.07.2023 (č.l. 96-15), opravné uznesenie OS Trnava č.k. 27C/34/2023-127 zo dňa 14.07.2023 (č.l. 104-105), návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní sp.zn. 27C/34/2023 (č.l. 106-124), doplnenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní sp.zn. 27C/34/2023 (č.l. 125-126), status na sociálnej sieti Facebook (č.l. 127), komentáre na sociálnej sieti Facebook (č.l. 128-132).

4. Súd mal z uznesenia Okresného súdu Trnava č.k. 27C/34/2023-112 zo dňa 12.07.2023, v spojení s opravným uznesením č.k. 27C/34/2023-127 zo dňa 14.07.2023, za osvedčené, že súd neodkladným opatrením uložil žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade povinnosť zdržať sa zverejňovania a šírenia výrokov, v ktorých bude žalobcu bez toho, že by bol právoplatne odsúdený trestným rozsudkom, označovať v akomkoľvek gramatickom tvare za páchatela trestnej činnosti, alebo ktorých významom bude tvrdiť, že žalobca spáchal trestnú činnosť, alebo v ktorých bude žalobcu v spojitosti s takýmito výroky označovať urážlivými výrazmi, pričom žalovaný v 1. rade je najmä povinný sa zdržať zverejňovania a šírenia výrokov, v ktorých bude žalobcu v akomkoľvek gramatickom tvare označovať za osobu, ktorá je zodpovedná za smrť ľudí alebo za zníženu úroveň zdravotnej starostlivosti na Slovensku, za osobu, ktorej konanie možno prirovnať k zločinom holokaustu, za osobu, ktorá kradne, rozkráda, okráda, má nakradnuté, pácha rozkrádačky, je jej dovolené alebo umožnené kradnúť, pácha zlodejiny, tuneluje, je jej dovolené tunelovať, dohaduje kšefty tunelovania, vytunelovala, upláca, platí úplatky, korumpuje, má skončiť v base alebo stráviť čas v base, pácha trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti, pácha trestný čin podvodu alebo je jeho účastníkom, je zlodejom, korupčníkom, tunelárom, skorumpovanou osobou, mafiánom, mafošom, príslušníkom mafie, hajzlom, vagabundom alebo mimoriadne nebezpečným človekom, alebo výrokov s rovnakým alebo podobným významom; súd tiež uložil žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade povinnosť natrvalo odstrániť videá / statusy / výroky zo statusu zverejnené na sociálnej sieti YouTube / Facebook; súd poučil žalovaných, že môžu podať voči žalobcovi žalobu, ktorej predmetom bude nárok na návrat do predošlého stavu alebo náhrada škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia; súd priznal žalobcovi voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Uvedené uznesenie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť.

5. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

8. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. (1) K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva. (2)

9. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

10. Podľa § 329 ods. 1 a 2 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. (1) Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. (2)

11. Podľa § 330 ods. 1 a 2 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas. (1) Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. (2)

12. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

13. Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

14. Neodkladné opatrenie je prostriedkom naliehavej procesnej ochrany a je určené na riešenie takých situácií, kde je potrebný rýchly zásah súdu a rýchla úprava pomerov strán sporu. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je, aby sa aspoň osvedčila potreba neodkladnej úpravy, o ktorej nemôžu byť vážne pochybnosti, pričom táto úprava sa musí javiť ako naliehavá. Nariadiť neodkladné opatrenie je možné vtedy, ak je potrebný okamžitý zásah súdu a tento dôvod musí existovať v čase, keď o nariadení neodkladného opatrenia súd rozhoduje. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je teda osvedčenie existencie práva vo veci samej a naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán sporu. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to buď potreba dočasnej úpravy pomerov strán sporu alebo existencia reálnej obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

15. Žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia v tomto konaní domáhal výlučne toho, aby súd uložil žalovaným povinnosť odstrániť príspevky zo sociálnych sietí, ktoré obsahujú difamačné výroky, ktoré žalobca citoval v prílohách k návrhu. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia súvisí s právom na ochranu osobnosti žalobcu na jednej strane a s právom žalovaných na slobodu prejavu na strane druhej, teda ide o kolíziu týchto dvoch práv.

16. Súd po oboznámení sa s návrhom, ako aj s prílohami, dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný a je potrebné ho zamietnuť.

17. Predovšetkým súd poukazuje na to, že neodkladné opatrenie sa vydáva len na základe osvedčených skutočností a bez vyjadrenia protistrany. Hoci právna úprava v Civilnom sporovom poriadku upúšťa od doterajšej koncepcie nutnej predbežnosti poskytovanej ochrany (t.j. po nariadení neodkladného opatrenia nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej), nie je možné ju aplikovať bezvýhradne, ale je potrebné ju aplikovať vtedy, keď si to vyžaduje naliehavosť situácie. Súd pritom poukazuje napr. na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/109/2022 zo dňa 31.05.2022, podľa ktorého „legislatívnu možnosť nariadiť neodkladné opatrenie podľa § 330 ods. 2 CSP nie je možné aplikovať bezvýhradne, pretože súd musí v každom jednotlivom prípade dôkladne zvážiť, či nariadené neodkladné opatrenie, ktoré konzumuje vec samu, nezasahuje do ústavnoprávnych garancií civilného procesu. práve špecifikum prejednávaneho prípadu (prípado nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré konzumuje rozhodnutie vo veci samej) si podľa odvolacieho súdu vyžaduje dôsledné skúmanie všetkých zákonných predpokladov pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, pretože predmetné neodkladné opatrenie nemá v takom prípade dočasnú povahu a ani sa v ňom nevykonáva dokazovanie v rozsahu, v akom sa vykonáva vo veci samej.“

18. Súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia skúmal naliehavosť a nevyhnutnosť zásahu do vzťahov sporových strán prostredníctvom neodkladného opatrenia súdu. Neodkladné opatrenie má mimoriadny charakter, čo znamená, že jeho nariadenie prichádza do úvahy v prípade splnenia formálnych zákonných predpokladov, keďže pri rozhodovaní o ňom sa dokazovanie nevykonáva. Nie je však možné nariadiť neodkladné opatrenie bez osvedčenia potreby bezodkladne upraviť pomery strán (§ 325 ods. 1 CSP).

19. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co/122/2022 zo dňa 19.10.2022, podľa ktorého „kritériom pre posúdenie toho, či je možný pri návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia postup podľa § 330 ods. 2 CSP je nielen povaha veci, ale aj potreba bezodkladného upravenia pomerov (§ 325 ods. 1 CSP), účinky ktorého budú smerovať do budúcnosti. ... Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť súd o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť. Potreba úpravy pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu.“

20. V tu prejednávanvej veci dospel súd k záveru, že v danom prípade zo skutočností uvedených v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako ani z ostatného obsahu spisu, nevyplývajú žiadne skutočnosti osvedčujúce naliehavosť a nutnosť potreby úpravy pomerov strán sporu navrhovaným spôsobom. Žalobca ničím neosvedčil, že je bezodkladne potrebné, aby bolo nariadené práve neodkladné opatrenie a prečo nie je namieste, aby prebehlo riadne konanie o ochranu osobnosti s riadne vykonaným dokazovaním, v ktorom by mali žalovaní možnosť vyjadriť sa k žalobe. Žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil v podstate len tými istými tvrdeniami, ako by odôvodnil žalobu vo veci samej o ochranu osobnosti, pričom neuviedol žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu bezodkladne upraviť pomery strán sporu. Žalobca ani nekonkretizoval, ani ničím neosvedčil, nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy v prípade, ak by ním navrhované neodkladné opatrenie nebolo vydané, čím neosvedčil, že je daná potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, čo je podľa § 325 ods. 1 CSP podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia. Súd dodáva, že takýto nedostatok návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemôže nahrádzať vlastnými úvahami, pretože by porušil princíp rovnosti strán.

21. Súd dáva do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 25Co/31/2022 zo dňa 20.04.2022, v ktorom odvolací súd uviedol, že „absencia bezprostrednej hrozby či dokonca ťažko napravitelnej ujmy na právach žalobcu vylučuje záver o bezodkladnej potrebe úpravy pomerov strán sporu, a teda aj záver o dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia voči žalovanému v súvislosti s uložením povinnosti odstrániť predmetné príspevky a všetky komentáre k nim z jeho profilu.“

22. Zároveň je z príloh k návrhu zrejmé, že toto konanie o nariadenie neodkladného opatrenia by ani nebolo konaním posledným, ktorým by sa natrvalo vyriešili vzťahy medzi stranami, keďže žalobca v rámci výzvy na upustenie od zásahov do osobnostných práv vyzval žalovaného v 1. rade aj na ospravedlnenie, ku ktorému (vychádzajúc z návrhu žalobcu v tomto konaní) doposiaľ neprišlo.

23. Súd dodáva, že vo všeobecnosti nemožno vymedziť, ktoré subjektívne nároky svojou povahou vždy pripúšťajú nariadenie neodkladného opatrenia s výrokom totožným, ako je výrok vo veci samej. Spravidla pôjde o špecifické zdržovacie nároky, pričom z povahy veci je zrejmé, že takéto rozhodnutia neprichádzajú do úvahy v prípade určovacích výrokov, štandardných žalôb o zaplatenie peňažnej sumy a podobne (viď. komentár k Civilnému sporovému poriadku, nakl. C.H. Beck, 2016, s. 1124).

24. V tu prejednávanvej veci mal súd za to, že už nariadením neodkladného opatrenia č.k. 27C/34/2023-112 zo dňa 12.07.2023 v spojení s opravným uznesením č.k. 27C/34/2023-127 zo dňa 14.07.2023 bola (v časti zdržania sa ďalších výrokov) žalobcovi poskytnutá dostatočná a primeraná ochrana, keď žalovaným bola uložená povinnosť zdržať sa zverejňovania a šírenia difamačných výrokov o žalobcovi. Ak žalovaný v 1. rade vo svojich difamačných vyjadreniach vo vzťahu k žalobcovi pokračuje aj po vydaní neodkladného opatrenia, uvedené je možné riešiť návrhom na vykonanie exekúcie, avšak nie je to dôvodom na nariadenie ďalšieho neodkladného opatrenia.

25. Súd dáva do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/109/2022 zo dňa 31.05.2022, v ktorom odvolací súd uviedol, že „povaha konkrétnej prejednávanvej veci v zásade vylučuje nariadiť predmetné neodkladné opatrenie podľa § 330 ods. 2 CSP. Osobitnej povahy inštitútu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený postup súdu pri jeho nariadení, čo však nemožno akceptovať v konaní ako je prejednávaná vec, kedy súd kolíziu dvoch oproti sebe stojacich práv strán sporu vyriešil nariadením neodkladného opatrenia, ktoré nepochybne konzumuje ves samu, bez toho, aby sa zaoberal a posúdil vzájomnú vyváženosť práva navrhovateľa na ochranu osobnostných práv a práva odporkyne na slobodu prejavu, teda bez toho, aby túto kolíziu práv podrobil testu proporcionality, osobitne za situácie, ak sama odporkyňa v podanom odvolaní popiera navrhovateľov „pohľad na vec“ uvedením vlastných skutkových okolností a s tým spojenej vlastnej rozsiahlej argumentácie obhajujúcej jej právo na slobodu prejavu, čo je možné realizovať jedine cez dokazovania v konaní vo veci samej, pretože v opačnom prípade súd týmto nariadeným neodkladným opatrením popiera najmä princíp rovnosti sporových strán podľa č. 6 CSP, ktorý spadá do kategórie ústavnoprávneho rámca civilného procesu. Odvolací súd pripúšťa odlišnú rozhodovaciu prax, pokiaľ ide o posúdenie, či (ne)možno nariadiť neodkladné opatrenie (navrhovateľ konkrétne poukazuje na uznesenie Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 10.8.2020 č.k. 16C/20/2020 - 195 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.11.2020 sp. zn. 2Co/175/2020) so záverom, že sa prikláňa k rozhodovacej praxi súdov, ktorá akcentom na potrebu vykonať vo veci dokazovanie v konaní vo veci samej spravidla v tých veciach nariadenia neodkladného opatrenia, kedy neodkladné opatrenie konzumuje vec samu, nariadenie neodkladných opatrení neprípúšťa (s výnimkou napr. zdržovacích návrhov neodkladných opatrení).“

26. Podporne súd poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6Co/27/2022 zo dňa 27.04.2022, v ktorom tento uvádza, že „neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak jeho navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu neoplatí uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu.“

27. Keďže statusy alebo videá obsahujúce v prílohách citované výroky na sociálnej sieti Facebook, Instagram a/alebo YouTube už zverejnené boli, t.j. tvrdený zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcu už nastal, jeho negatívne dôsledky môžu byť odstraňované až v konaní vo veci samej na základe žaloby o ochranu osobnosti pri rešpektovaní základných princípov sporového konania, ako sú princíp prejednací a princíp rovnosti zbraní, keď bude možné po vykonaní dokazovania posúdiť, či skutkové tvrdenia sú alebo nie sú pravdivé, či hodnotiace úsudky majú alebo nemajú pravdivý základ a či tieto výroky sú alebo nie sú objektívne spôsobilé zasiahnuť do práv žalobcu.

28. V súvislosti s vyššie uvedeným súd odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/170/2021 zo dňa 15.12.2021, podľa ktorého sa odvolací súd „v plnej miere stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade neboli splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu uloženia povinnosti žalovanej trvalým spôsobom odstrániť sporné príspevky, a to najmä z dôvodu, že ani podľa právneho názoru odvolacieho súdu žalobca neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu, keďže ani len neosvedčil existenciu takých okolností, ktoré by mohli vyústiť do záveru o neodkladnosti potreby dočasnej úpravy pomerov strán ním navrhovaným neodkladným opatrením, najmä vzhľadom na ním opísané skutkové okolnosti neosvedčil,

že by nebolo možné od neho spravodlivo požadovať, aby táto súdna ochrana jeho práv prípadne bola poskytnutá až prípadným meritórnym rozhodnutím vo veci samej, čo je základnou podmienkou pre aplikáciu procesného inštitútu neodkladného opatrenia v prospech jeho navrhovateľa. Je totiž na žalobcovi ako navrhovateľovi neodkladného opatrenia, aby v procesnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia označil také skutočnosti a okolnosti, ktoré sú spôsobilé aspoň osvedčiť tvrdenú naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán, aby opísal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a tiež zrejme uviesť, akého neodkladného opatrenia sa domáha, prečo práve proti označenému žalovanému jeho právo je dané a aby k návrhu pripojil listiny osvedčujúce ním tvrdené skutočnosti. V rámci posudzovania návrhu z hľadiska jeho opodstatnenosti je potom na súde posúdiť, či navrhovateľom neodkladného opatrenia uvádzané skutočnosti (ne)odôvodňujú súdnu ochranu vo forme ním navrhovaného neodkladného opatrenia. Pokiaľ v sporných príspevkoch obsiahnuté tvrdenia žalovanej na adresu žalobcu nemajú vecný podklad a sú nepravdivé a spôsobilé zasiahnuť do práva na ochranu jeho osobnosti, v tom prípade tento zásah nepriaznivé následky na dobrej povesti žalobcu už aj vyvolal, a preto žalobcom navrhované neodkladné opatrenie neprinesie nápravu, pokiaľ by súd návrhu žalobcu aj vyhovel.“

29. Súd tiež poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/381/2018 zo dňa 17.12.2018, podľa ktorého „možnosť nariadenia neodkladného opatrenia s obsahom totožným, ako je rozhodnutie vo veci samej, je vo všeobecnosti prípustné iba v prípade, ak totožnosť výrokov neodkladného opatrenia a výrokov vo veci samej pripúšťa povaha veci. Je teda potrebné vždy individuálne vyhodnotiť, či povaha prejednávanej veci pripúšťa nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia. Typickým prípadom, kedy môže dôjsť k totožnosti výrokov sú tzv. zdržovacie nároky, typické aj v konaní o ochranu osobnosti, či ochranu dobrého mena a dobrej povesti právnickej osoby. V takomto prípade je možné domáhať sa neodkladným opatrením povinnosti zdržať sa konania, ktoré zasahuje do práv navrhovateľa, pričom rovnako aj žalobou vo veci samej je možné domáhať sa, uloženia povinnosti zdržať sa ďalších zásahov, prípadne aby sa upustilo od ďalších zásahov. Odvolací súd zastáva názor, že preventívny charakter neodkladného opatrenia neumožňuje, aby sa žalobkyňa úspešne domáhala neodkladným opatrením povinnosti odstrániť príspevky z internetových stránok, prípadne z facebookovho profilu, ak tieto už boli zverejnené. Ak sa žalobkyňa ako navrhovateľ neodkladného opatrenia domnieva, že niektoré z už zverejnených informácií boli nepravdivé a spôsobilé privodiť jej určitú ujmu, musí byť aj v jej záujme dosiahnuť trvalé odstránenie následkov zásahu, čoho sa môže domáhať iba žalobou vo veci samej v sporovom konaní. Iba v konaní o veci samej pri rešpektovaní základných princípov sporového konania, ako je princíp prejednávacieho a princíp rovnosti zbraní, bude možné po vykonaní dokazovania posúdiť, či zverejnené informácie sú alebo nie sú pravdivé a či sú alebo nie sú objektívne spôsobilé zasiahnuť do práv žalobkyne (porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 245/2012).“

30. K uvedenej problematike sa vyjadril aj Ústavný súd SR v uznesení sp.zn. III.ÚS 511/2021 zo dňa 16.09.2021, v ktorom uzavrel, že „otázkou však zostáva vymedzenie tých situácií, kedy môže súd rozhodujúci o nariadení neodkladného opatrenia dospieť k presvedčeniu, že ním nariadeným neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov strán. Trvalá úprava pomerov je zásadne dosiahnuteľná len rozhodnutiami vo veci samej, ktoré sú výsledkom zákonom definovaného civilného sporového konania a ktoré končia právoplatným rozsudkom alebo zákonom pripusteným odklonom s rovnakými účinkami (platobný rozkaz, rozsudok pre zmeškanie). Preto rozhodnutie o neodkladnom opatrení bez uloženia povinnosti podania žaloby vo veci samej môže byť len celkom výnimočným nástrojom vyriešenia sporu dvoch strán, a to v zásade len v situácii, ak v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia dôjde ku konsenzu strán o tom, že ich spor bude vyriešený touto procesnou formou. Vyriešenie sporu neodkladným opatrením, ktoré konzumuje konanie vo veci samej, je bez súhlasu oboch strán o takomto riešení sporu nielen konštrukciou, ktorá sa bez jasného základu vymyká Civilným sporovým poriadkom predpokladanému rozhodovaniu vo veci samej, ale aj konštrukciou na hrane základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.“

31. Záverom súd dodáva, že netvrdí, že žalobcom požadovaná ochrana osobnosti je celkom zjavne nedôvodná, ale má za to, že túto ochranu nie je pre nedostatok naliehavosti potrebné mu poskytnúť v tomto konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Naliehavosť by bola daná iba v prípade zdržania sa zverejňovania a šírenia ďalších výrokov difamačného charakteru o žalobcovi, ktoré neodkladné opatrenie však už bolo vydané, pričom navrhované neodkladné opatrenie v zmysle odstránenia statusov

a videí potrebnú naliehavosť nedosahuje. Žalobcovi však nič nebráni domáhať sa svojho nároku žalobou vo veci samej, t.j. žalobou o ochranu osobnosti, v ktorom konaní je možné vykovať riadne dokazovanie pri zachovaní princípů rovnosti zbraní.

32. Z vyššie uvedených dôvodov dospel súd k záveru, že predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia v predmetnej veci splnené neboli. Žalobca neosvedčil potrebu bezodkladne upraviť pomery strán sporu, a preto súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo výroku I. tohto uznesenia zamietol.

33. K očakávaniu žalobcu, že mu súd vyhovie aj v tomto prípade, súd uvádza, že skutkový stav tu prejednáwanej veci je odlišný od skutkového stavu veci prejednáwanej v konaní sp.zn. 27C/34/2023, keďže t.č. je už žalovaným uložená povinnosť zdržať sa šírenia difamačných výrokov, ktorá povinnosť im v čase prvého neodkladného opatrenia uložená nebola. Zároveň, súd ani nebol viazaný neprávoplatným uznesením č.k. 27C/34/2023-112 zo dňa 12.07.2023 v spojení s opravným uznesením č.k. 27C/34/2023-127 zo dňa 14.07.2023, keďže v zmysle § 193 CSP je súd viazaný iba tam uvedenými rozhodnutiami, pričom citované neodkladné opatrenie nie je ani ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít v zmysle Čl. 2 ods. 2 CSP (viď napr. uznesenie KS v Košiciach sp.zn. 3Co/170/2021 zo dňa 15.12.2021).

34. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. K rozhodnutiu o náhrade trov konania o neodkladnom opatrení súd uvádza, že Civilný sporový poriadok neobsahuje samostatné ustanovenie, ktoré by upravovalo náhradu trov konania v súvislosti s neodkladnými opatreniami. Súd preto analogicky (čl. 4 ods. 1 CSP) použil ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, ktoré je v spojení s § 262 ods. 1 CSP potrebné vykladať tak, že takýmto rozhodnutím nemusí byť iba rozhodnutie vo veci samej. Konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia teoreticky môže byť tiež konečným v konaní, ak by nebola vo veci podaná žaloba, prípadne by žaloba podaná vo veci samej bola vzatá späť. Ďalej súd poukazuje na to, že výsledok konania o nariadení neodkladného opatrenia nezávisí od výsledku konania vo veci samej. Keďže konanie o nariadenie neodkladného opatrenia môže byť samostatným konaním, so samostatným návrhom, a toto konanie samostatne končí nariadením neodkladného opatrenia, súd mal za to, že s poukazom na § 262 ods. 1 CSP je povinnosťou súdu rozhodnúť o náhrade trov tohto konania v tomto uznesení. Podporne súd poukazuje napr. na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/52/2017 zo dňa 02.05.2017, sp.zn. 19Co/27/2017 zo dňa 13.04.2017. Súd dodáva, že žalobca ani netvrdil, že by prebiehalo konanie vo veci samej, v ktorom prípade by sa o náhrade trov konania o neodkladnom opatrení rozhodovalo až v konaní vo veci samej.

38. O nároku na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení rozhodol súd potom podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, keď žalovaní v 1. a 2. rade boli v konaní úspešní, z čoho by vyplýval ich nárok na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v plnom rozsahu. Keďže však žalovaným žiadne trovy nevznikli a zároveň sa im uznesenie ani nedoručuje, pričom takúto situáciu CSP neupravuje, súd vo výroku II. uznesenia s poukazom na ustanovenie čl. 4 ods. 2 CSP (princíp racionálneho zákonodarcu) žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov tohto konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 357 písm. d), m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).